

บทที่ ๔

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าการจัดสภาพการณ์ (treatment) โดยการเฉลยตามความจริงว่าถูกหรือผิด ผิดเสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตาม ถูกเสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตามและการไม่เฉลยคำตอบ จะมีผลต่อความมั่นใจว่าจะทำงานในช่วงหลังของการทดลอง และผลที่เกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ในช่วงหลังของการทดลองแตกต่างกันหรือไม่และแตกต่างกันอย่างไร

สมมุติฐานในการวิจัย

๑. กลุ่มที่ประสบความสำเร็จเมื่อตอบถูก กลุ่มที่ประสบความสำเร็จเสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตามและกลุ่มควบคุม มีความมั่นใจว่าจะทำงานภายหลังของการทดลองได้สูงกว่ากลุ่มที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว เสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตาม
๒. กลุ่มที่ประสบความสำเร็จเมื่อตอบถูก กลุ่มที่ประสบความสำเร็จเสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตามและกลุ่มควบคุม จะใช้คะแนนแบบทดสอบโปโรเกรสซีฟแมทริซีสสูงกว่ากลุ่มที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว เสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตาม

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิงชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำนวนทั้งสิ้น ๔๐ คน ซึ่งได้จากการคัดเลือกตามเกณฑ์ของรูปแบบการทดลองในการวิจัยครั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบทดสอบสมมุติฐานของลีไวน์ (Levine-discrimination hypothesis testing) แบบ ๔ มิติ
๒. แบบทดสอบสมมุติฐานของลีไวน์ (Levine-discrimination hypothesis testing) แบบ ๔ มิติ
๓. แบบทดสอบโปรเกรสซีฟแมทริชี่สฉบับมาตรฐานชุด D และ E จำนวน ๒๔ ข้อ
๔. บัตรตอบระดับความมั่นใจที่จะทำงานในช่วงหลังของการทดลอง
๕. นาฬิกาจับเวลา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. ขั้นตอนเตรียมการก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ๑.๑ การศึกษาชั้นนำ (Pilot study) กับนักศึกษาหญิงชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยรามคำแหงจำนวน ๓๒ คน แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่ค้นพบจนสมบูรณ์
 - ๑.๒ ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวันและผู้เกี่ยวข้องตามขั้นตอนที่กำหนดไว้
๒. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักศึกษาทั้งหมดเป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์
คำนวณและวิเคราะห์ค่าดังต่อไปนี้

๑. มีชดิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความมั่นใจในการทำงานช่วงหลังของการทดลองและคะแนนแบบทดสอบโปรเกรสซีฟแมทริชี่ส จำแนกตามตัวแปรอิสระทั้งหมด ๔ ตัวแปร

๒. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

๓. ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé)

ผลการวิจัย

๑. กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ เมื่อตอบถูก กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ เสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตามและกลุ่มควบคุม มีความมั่นใจว่าจะทำงานในช่วงหลังของการทดลองสูงกว่ากลุ่มที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว เสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตามอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .001$) โดยที่กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ เมื่อตอบถูก กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ เสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตามและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ เมื่อตอบถูก กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ เสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตามและกลุ่มควบคุม ได้คะแนนแบบทดสอบโปรแกรมสชีพแมทริชีสสูงกว่ากลุ่มที่ประสบความสำเร็จล้มเหลว เสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตามอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .001$) โดยที่กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ เมื่อตอบถูก กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ เสมอไม่ว่าจะตอบอย่างไรก็ตามและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ทั้ง ๔ กลุ่มการทดลองใช้เวลาในการทำแบบทดสอบโปรแกรมสชีพแมทริชีสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < .01$) แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบโปรแกรมสชีพแมทริชีส เป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟแล้วไม่พบความแตกต่างระหว่างคู่ใด

ข้อเสนอแนะ

๑. ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เป็นจริงตามสภาพการณ์ของการเรียนรู้ที่จะทำให้บุคคลเกิดการช่วยตนเองไม่ได้ ขาดความมั่นใจและมีความด้อยทางสติปัญญาในการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ผลที่ได้นี้ย่อมจะเป็นประโยชน์มาก ถ้าผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษาจะนำ

ประกอบการพิจารณาจัดประสบการณ์ในด้านการเรียนการสอนในทุกระดับ เพื่อให้การพัฒนาคนในสังคมไทยมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

๒. ควรมีการศึกษาริวิจัยเพิ่มเติมว่าสภาวะทางจิตของการช่วยตนเองไม่ได้ที่เกิดจากการเรียนรู้มีมากน้อยเพียงไรในนักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชน โดยใช้แบบทดสอบวัดความแตกต่างการระบุเหตุของพฤติกรรมความล้มเหลวในแต่ละบุคคล เพื่อนำมาสรุปผลว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดสภาวะนี้ขึ้น และทำอย่างไรจึงจะป้องกันหรือแก้ไขสภาวะนี้ได้

๓. ควรมีการศึกษาริวิจัยเพิ่มเติมว่า คนบางกลุ่มของประเทศไทยที่จำต้องรอรับความช่วยเหลือจากผู้อื่นเสมอ ๆ ที่ตกอยู่ในสภาวะช่วยตนเองไม่ได้ที่เกิดจากการเรียนรู้มีมากน้อยเพียงไร ด้วยวิธีดังกล่าว เพื่อหาทางช่วยเหลือคนเหล่านี้ให้รู้จักช่วยตนเองได้

๔. ควรมีการศึกษาริวิจัยเพิ่มเติม เพื่อศึกษาตัวแปรอิสระอื่น ๆ เช่น ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูว่ามีความสัมพันธ์กับสภาวะการช่วยตนเองไม่ได้ที่เกิดจากการเรียนรู้หรือไม่อย่างไร

๕. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการช่วยตนเองไม่ได้ที่เกิดจากการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในกลุ่มตัวอย่างเพศชายในคนไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย